

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1466

гр. София, 20.02.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в закрито заседание на 20.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разгледа дело номер **937** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145-чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.65, ал.2 от Закона за общинската собственост /ЗОС/.
Образувано е по жалбата на Н. Б. С., чрез пълномощника й-адв.В., срещу Заповед № РТР20-РД66-1/09.01.2020 г., издадена от кмета на Район „Т.“-СО, с искане да бъде отменена.

По направеното с жалбата особено искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед съдът се произнесе с Определение №765/28.01.2010 г., което не е оспорено и е влязло в сила на 08.02.2020 г.

Жалбата срещу заповедта е редовна /поправена на 12.02.20 г./ и допустима-налице са положителните условия, съответно липсват процесуалните пречки по чл.159 АПК.

Налице е обаче временна пречка за развитието на производството по делото, която обуславя спирането му на основание чл.229, ал.1, т.4 ГПК, вр.чл.144 АПК, по следните съображения:

Основанието по чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК за спиране на делото е приложимо, когато в същия съд или в друг съд се разглежда дело, решението по което ще има значение за правилното решаване на спора. В хипотезата на чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК спирането се налага заради връзката на преюдициалност между делата, при която решението по едното дело ще е обуславящо за решаването на спора по другото дело, тъй като ще формира сила на пресъдено нещо относно право или правоотношение, релевантно за признаването или отричането на спорното право, предмет на подлежащото на спиране дело.

В случая, видно от изисканата от съда справка, от АССГ, II о., 28 състав се разглежда адм. дело №1317/2020 г., образувано по жалбата на Н. Б. С. срещу Заповед № РТР18-РД66-20/14.08.2018 г., с която е наредено прекратяването на наемното правоотношение за процесното жилище . Към адм.дело №1317/20 г. на АССГ е приложено адм.дело №10266/2018 г. на АССГ, I о., 12 състав, образувано като бързо

производство по искането за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № РТР18-РД66-20/14.08.2018 г.

Заповедта за прекратяване на наемното правоотношение е правопораждащият юридически факт за издаване на процесната заповед за изземване на същото жилище.

Действително, първата заповед подлежи на предварително изпълнение на основание чл.46, ал.5 ЗОС, като искането за спиране на това предварително изпълнение е отхвърлено с влязло в сила на 21.11.2018 г. Определение №6082 по адм.дело №10266/2018 г. на АССГ, I о., 12-ти състав. Ако жалбата срещу Заповед № РТР18-РД66-20/14.08.2018 г., предмет на разглеждане по адм.дело №1317/2020 г. на АССГ, II о., 28-ми състав, обаче, бъде уважена, ще отпадне с обратна сила правопораждащият за процесната заповед юридически факт. Съгласно чл. 177, ал. 1, изр. 2-ро АПК отмяната на акта има действие по отношение на всички. Касае се за обратно действие на отмяната като с обратна сила отпадат разпоредените с акта права и задължения, поради което тази промяна трябва да бъде зачетена от всички. Следователно решението по адм.дело №1317/2020 г. ще е обуславящо за правилното решаване на спора по настоящото дело.

Мотивиран така, АССГ, II о., 23-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА, на основание чл.229, ал.1, т.4 ГПК, вр.чл.144 АПК, производството по адм.дело №937/2020 г. по описа на АССГ до приключването с окончателен съдебен акт на производството по адм.дело №1317/2020 г. на АССГ.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ: